

«ГУЛУ БУЛБУЛ БАХОНАДУР БАРИСИ...»

Навоий ғулшами

Навоий дөвонлари анъянага мувофиқ ҳамд, муножот газаллари билан бошлиниди. Бу газалларда шоир Оллохин маджэтади, улуғлайди, ундан нажот сўради, ўзининг заифлиги, оқизи нотавонлигини изор килиди. Оллох ва олам, олам ва одам, уларнинг муносабатлари, тансобуси ҳақидаги диний-сўфиёна билимлар, қарашлар, тасаввурларининг магзи айлан шу газалларга сингизилгандек... «Навоий эътиқод кўйган фалсафий таълимотга биноан, олам азалий ва абдий руҳининг ўз-ўзини севиб, ўз жамолин томоша килиши истагида пайдо бўлган кўзгудир»(Н. Комилов). Зоро, шоирнинг ўзи ҳам бир газалида шундай деган ёди:

Зихи тажаллий хуснунг келиб жаҳон орой,

Жамоллар сенга ойинай жамол намой.

Яъни: «Кандай яхшики, сенинг хуснунг жилвали жаҳонни бозади, гўзлаплар эса сенинг жамолиниги намобён этиви кўзгу бўлдилар».

Шоир ба таълимотнинг барча вакиллари сингари табтийнинг ҳар бир ходисасида, жонзоту жисмларидан айлан Ҳакниң бирор-бир сифатини, аникроғи, жиҳасини кўра олади. Масалан:

Сенинг жамолингта гул кўзгусида булбул масти,

Сенинг зуҳарни ила гул жамолиги мағрур.

Демак, гулни мағрур этган гулни аслида Оллохнинг зуҳари. Булбулни масти айланган ўша гул аслида Оллох жамолиниги кўзгудаги акси. Худди шу мазмундаги байтий «Сабайи сәйр» достониниг ҳамд кисмida ҳам учратамиш:

Гулу булбул бахонадур бариси,

Балки сендин фасонадур бориси.

Мана шундай тасвир йўналлаши касб этган сехри байтлар, газаллар шоир девонларидаги ҳамд, муножот на халтарагина хосдир. Уларнинг Навоий лирик меросидаги мажоз йўли оркали ҳақиқатни ифодаловчилар газаллардан фарки шундаки, Оллохга ёки пайгамбарга муроҳат этсанган, уларни улуғлаетдан шоир фикрларини очиш тўйғидан тўйғидан кўпкатларни маънолига эга ташебхлар бағрига яширомасдан, бундай усульнан кўллагани тақдирни ҳам муйайн ишоралар билан ифодаловчилар. Яъни мажозин ишк ботинида ҳақиқий ишк кўйланмайди, балки Оллохга бўлган мухаббатини ўзи битилади:

Сен эттинг шамузы гулда жилвалик, парвонаву булбул масти,

Бирни кўйди, бирига бўйди юз дарди бало пайдо.

Айлан шу туркм. газалларни ўрганиши шомининг кўпкатларни маънога эга ёди. Зулмалыннидан оидомнома шундай газалларини, улардаги тимсолларни ўрганишида қалит вазифасини ўтаси мумкин. Алишер Навоийнинг ўзи ҳам «Гулдузда ширини» достонини шундай деб бошлигандан ёди:

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, унга ҳамду саноғи айтиш туртини инсоннинг урғанишида қалит вазифасини ўтаси ишагидаги янгилаётган руҳининг изланишини, ҳётни, унинг мояхитини англаш ишагидаги янгилаётган руҳининг изланишини, талпиншилари, эврилишларидан. Ахир илоҳиҳенти ўрганишига, англашга ишталаётган инсон ўзини тафтиш эта бошлиди, ўз калбини, руҳий оламини ўрганиб, танбиг боради.

Ҳамд газалларидан шоир Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, унга ҳамду саноғи айтиш туртини инсоннинг урғанишида қалит вазифасини ўтаси ишагидаги янгилаётган руҳининг изланишини, ҳётни, унинг мояхитини англаш ишагидаги янгилаётган руҳининг изланишини, талпиншилари, эврилишларидан. Ахир илоҳиҳенти ўрганишига, англашга ишталаётган инсон ўзини тафтиш эта бошлиди, ўз калбини, руҳий оламини ўрганиб, танбиг боради.

Ҳамд газалларидан шоир Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъни: «Маъно эшиклиарининг очилиши сенинг ҳамдинг билан бошлигади, кўнглумага шу нарсаларни кўлга киритишни насиб эт», — деб Оллохга мурожаат килиди шоир.

Ҳамд газалларидан Оллохни улуғлаш, таъриф-тавис килип экан, унинг азалий ва байдарлигини, дунёдаги ҳамъини нарсалардан, тирилиқдан да устунилигини, курдати, лутфи, меҳри, ҳаҳри, жабри каби сифатларини олам деб атамлиши макондан жилваси воситасида тасвирлаша муссар бўлади. Бу ўз навватидаги шоир шеърийдаги манзаралар ифодаси билан боғлик янги жиҳатларини кептириб қичарди.

Бихамдака фатуҳ аబобил маоний,

Насиб ет кўнглума фатъ ўломиг онни.

Яъ

Ойдинисо
ЙУЛДАШЕВА

ЮЛДУЗЛАР
ПОЙИМДА
УНГАН
ЧЕЧАКЛАР

Юлдузлар пойимда унган минг чечак,
Хилор — товонимда тилла ковушим.
Осмон — обигимга чирмашган печак,
Булат — фирғимда күйгөн танишим.
Камалак бир пайтлар эксиринг изим,
Уфк — нафасимнинг ёлкин зарлари,
Шафак — висолиминг эришмок учун
Ошиқкан ошиқнинг юнил излари.
Учиплан, учияпман енгил ва осон,
Кафтига күттарган кибру хаволар.
Менга күлларинги чўзмагил, осмон,
Изларимга муштоқ арши аълолар.
Арши аълодан-да олиса етдим,
Ой, сен нолойксан кур товонимга,
Эй, воҳ, мағрур бошим қарсилаб тегди.
Муқаддас сезгининг кўхна томига.
Бошимад тўй килар бир тўй кумурска,
Кўксимда ногора, чўкдим, бўғилдим.
Яралгандан рухим талпинди сизга,
Дўстим, эззияпман, балки согиндим.
Эй, ий-үк, ахабланман... шундай... ҳар замон...
Бутун куллар кеттаган кўксимдаги тоз.
Энг малак ўзиммэн, энг ҳалал ўзим,
Шоир ахлин Энгдан яратган Оллох.

Ёлғизим, зиёрез хуршидим менинг,
Сени юрагимга кўйсан яшириб.
Изҳорлар йўлласм, номингга сенинг
Тоғ юргутириб.
Етса юрагинга ишқий пайгомим,
Юрак кургур ўйнайверса гупуриб.
Дарғазаб забона урсанг сен жоним,
Куйдирб, куйдирб.
Завқлансан, ўл олсанг авжланиб,
Ёлқин кучогингта бошимни кўйсан.
Тўлғониб, чайкалиб, маъжаланиб,
Кўйсан, кўйсан, шу қадар кўйсан,
Кучогингда мирикиб ўлсан..

Дилрабо МИНГБОЕВА

ОИ
МЕНИКИ,
МЕНИКИ
КҮЁШ

Хазонлар йикилиб ўпар оёғим,
Оёғим оғриди, оғриди изим...
Эриб кетаверар бечора кўзим —
Сенга термулиб тўймадим, кузим.

Мунгайганим, бунчагина ёлғизсан,
Мен оловлар ўртасида ёлғизман,
Сенга ўхшаб кетувчи сокин
кизман,
Эртароқ соchlари тўкилган кузман!

Хазонжон, бошгинанг кўйма
пойимга,
Мен сени жойлагум кўзим,
кўксимга,
Дедим-ку, севаман сени,
ўксинма,
Учгаймиз ел кўйнида
бирга-бирга...

Кузим, дийдорингга тўймади
кўзим...

Тонгдан юлиб олдим кўёши,
Итқитаман юлдуз — кўз ёши,
Кўксимда офтоб кур қон-қон...
Кўнглимда зардоб соғинч —
Армон...

Тундан тортиб олдим ҳилолни,
У кўксимда энди ол-олдир.
Ҳаёт нима?! Қақшами зор-зор...
Ёшими томар... Юрак —
ёмғирзор...

Ой меники, меники кўёш,
Ойим, кўёшим ҳам ўқсинар.
Она, сени соғинди улар...
Она, сени соғинди улар...

Нўймон МЎЙДИНОВ
СИНФДОШ
Хажиев

Уйга кайтаётган Холдорали автобусга аранг
чикки оли-ю, котга солингандай «қўйт» этол-
май ўзиқ олдига турб копди. Автобус секин
жойидан кўзғалган эди, оркадан дурллаган
овоз эшилтиди.

Ие, Холдорурин, сенинсан?
Холдорали зўрга бошини оркага буриб кара-
ди. Утада, автобус томига тегиг колгандан
бошини бүкбик бир барзани турди. У панша-
хайдай келадиган кўлини силкитганга автобусни
бошига кўтариб бакири:

— Бормисан, оғариш! Жуда ўзгариб кети-
сан-ку. Илгари килитиридан эдинг, энди
бўғирсоқдай бўлиб кетибди. Бентигдаги хо-
линганд зўра таниб копдим. Мен Жаҳётепак
бўлмалан, танидингми? Учрашмаганингизга
иигирма ийл бўлди-ев. Бу ерлардан кетиб
когандим. От айланни қозигин толади, деган-
ларидай, яна кайдим. Каерда ишлайсан?

— Мактабда ўқитувчиман, — Холдорали жи-
майди.

— Яхши касбни танлабсан. Сенга «Сурнай-
лақабини кўйган Нишон деб, ўқитувчимиз
клав?

— Яхши.

— Нишон давнинг хотини Ҳалима яломгиз-чи?
— Юрибди...

— Каттиқўлликда эридан ўтари. Менга
«икини» кўявериб жонимга теккан. Мактабни би-
тириб арант кутудилар. Уларнинг кизи, синфдо-
шиз Шарофат кобра ҳам юрибди?

— Да.

— Тозалик, интизом деб ҳоли-жонимга

иёлди. Кўзинак таҳқани учун кўзйнакни

илон — Кобро дердик. Эсингдами? У турмушга

чиқинни, ёカリкини?

— Чиккан.

— Е, тадба, ота-ониши шунака ахом, ўзи

шунака баҳашарава, зикна кизин хотин килади-

ган одам топидилар? Унга биронта кўзи хира

ёки акли паст одам уйланган бўлса керак. Бе-

кора эрингин сибубини ичаётгандир. Шунака

хотинга тушсанг, умринг дўзахда ўтади. Нечта

бослисар?

— Саккизта.

— О. — Одам заводи экан-ку. У билан яш-

ган эркакка балли! Ҳамма болалари

кузойнанлир! Туккизта кўзинак. Ялтир-юл-

тиши шиши бозори. Биринчи иккинчисининг

адашиб бир соят кўзинак талашса керак. Ўзинг

ҳам уйландигни?

— Холдорали эшитмаганга олди, бирок

Жаҳётепак яна сўради.

— Ху, сурнайни ошна. Ўйландингни, нечта

болан бор?

— Ўйландим, саккизта болам бор.

— Ие, сенда ҳам саккизти? Хотининг ким?

— Шарофат синфдошимиз.

— Нима?

КИМ АҲМОҚ?

Хорун-ар-Рашид Мамлакат миёқидаги катта бир йигинда Бахлуни мазах қилмоқчи бўлиб ўндан сўради:

— Жаноб Баҳул, айт-чи, шу пайтага ўзингандан ахомкор кишини учратганимисан?

— Баҳул ўйлаб ўтирасидан тезда жавоб қайтари:

— Ростини айтсан, йўк. — Сўнг Ҳалиғапек ишора килип сўзида давом этиди. — Бугун биринчи марта учратиб турибман!

ФАРОСАСИЗ ҲОҚИМ ҶАҲУЛУЛ

Халифа. Ҳорун бир кишини вилягтида хоким килип жунатди. Ҳоким шаҳара келиши билан аҳолини майдонга йигиб, халифа ва ўзини роса мактаби:

— Ҳалойик! Менга ишонинг кимининг кўзинаги бўлса кимни килиб ўтиради?

— Оларни айтсан, йўк. — Сўнг Ҳалиғапек ишора килип сўзида давом этиди. — Бугун биринчи марта учратиб турибман!

БАҲУЛНИНГ ИҚРОР ҶАҲУЛУЛ

Баҳул киши козига «Баҳул менинг кўйлагимни ўтиради», деб шикоят килди.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

Баҳул жавоб берди:

— Гап таримидаги колсин, ҳеч кимга лом-лим дема. Сен ҳалқни ахомкор килинг, мен эса сени.

БАҲУЛНИНГ ИҚРОР ҶАҲУЛУЛ

Баҳул киши козига «Баҳул менинг кўйлагимни ўтиради», деб шикоят килди.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Сен бу кишини аввал кўрганимидинг?

— Ҳа, — деди Баҳул.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Сен бу кишини аввал кўрганимидинг?

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.

— Ҳалойик! Ҳорун бир кишини ахомкор килинг, мен эса сени.